

Muzeum
Vysoké nad Jizerou

Spartak Rokytnice, a. s.
přijme na zimní sezonu 2007/2008

zaměstnance

**pro obsluhu vleků, lanovek a pokladníky
pro lyžařské středisko
Horní Domky a Studenov
v Rokytnici nad Jizerou**

Nástup podle sněhových podmínek

Další informace na telefonu: 481 522 380

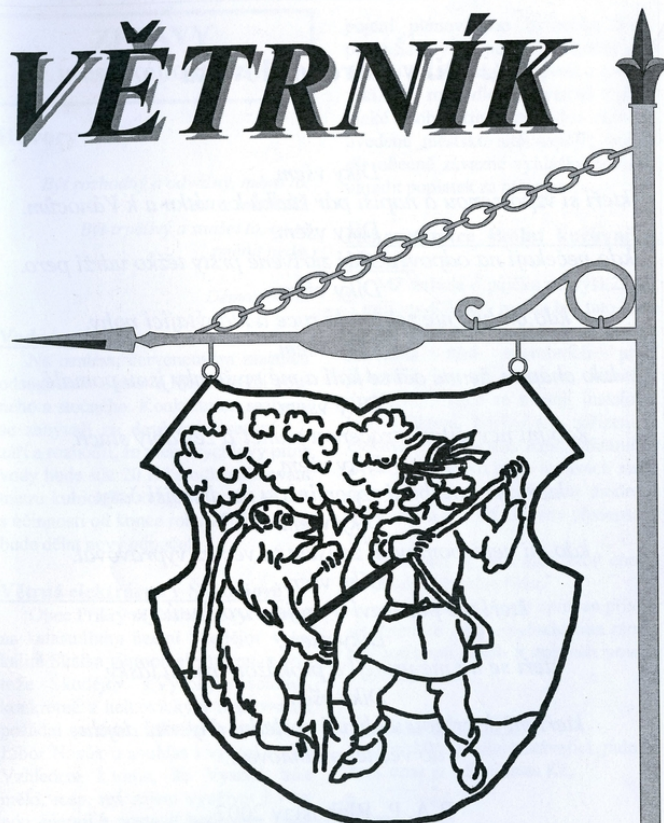
**SHÁNÍM K PRONÁJMU BYT
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

1 + KK nebo 2 + KK

TELEFON: 608 268 620

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 9-10/2007, za vedoucí redak-
toru redakce, náklad 450 ks, cena 10 Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou, PSČ 512 11.
Telefon : 481 593 118 (muzeum). Vytiskl H&H Servis 2007.

VĚTRNÍK

Září – říjen 2007

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Díky starého člověka

*Díky všem,
kteří si vzpomenu a napíši pár řádků k svátku a k Vánocům.
Díky všem,
kdo nečekají na odpověď. Mé zkrivené prsty těžko udrží pero.
Díky všem,
kdo omluví mé zchromlé ruce a klopýtající nohy.
Díky všem,
kdo chápou, že mé oči se kalí a mé myšlenky jsou pomalé.
Díky všem,
kdo mi nevyčítají ztracenou paměť a zesláblý sluch.
Díky všem,
kteří mě povzbudí vzpomínkou na dřívější časy.
Díky všem,
kdo mi nepřipomínají, že jsem tu věc už vypravoval.
Díky všem,
kteří mě pozdraví a projeví trochu úcty.
Díky všem,
kteří se na mě usmějí a prokážou trošku lásky.
Díky všem,
kteří mi dobrotou ulehčují poslední dny, než dojdu
do věčného domova...*

P. A. P., Blahoslav 2007

1. říjen – Mezinárodní den seniorů

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Být rozhodný a odvážný, měnit to,
co se měnit dá.
Být trpělivý a snášet to, co se
změnit nedá.*

Démostenés

Vodné a stočné

Na osmém, červencovém zasedání odsouhlasili členové MZ zvýšení vodného a stočného. Konkrétními sazbami se zabývali na devátém zasedání 17. září a rozhodli, že metr krychlový pitné vody bude stát 20 Kč a odkanalizování metru kubického odpadní vody 18 Kč, s účinností od konce roku 2007, kdy se bude dělat nový odpočet.

Větrná elektrárna v Škodějově

Obec Příkrý se rozhodla vybudovat na katastrálním území Škodějov v lokalitě Skalka větrnou elektrárnu, a protože Škodějov s Vysokým sousedí, konkrétně s helkovickým Šachovcem, požádal starosta Příkrého - Škodějova Libor Novák o souhlas i vysoké MZ. Vzhledem k tomu, že Vysoké také mělo, resp. má zájem využívat i větrnou energii a postavit podobnou elektrárnu na Barejtové kopci, MZ žádost odsouhlasilo.

TsjechHo Invest

Firma TsjechHo Invest se na zastupitelstvo města obrátila s žádostí o při-

pojení plánovaného bytového komplexu Šachty na městské sítě, a to především na městský vodovod a kanalizaci. MZ rozhodlo, že fyzické i právnické osoby, které se budou chtít na uvedené městské sítě napojit, budou dle obecně závazné vyhlášky povinny uhradit poplatek za připojení.

Rekonstrukce školní kuchyně a jídelny

MZ zažádá o půjčku ve výši 2,5 až 3 miliony Kč, aby mohla být tato akce v nejbližší době dokončena a uhrazena. Převážná část stavebních prací je hotová, zbývají už jenom drobnější dodávky. Také se musejí instalovat ještě některá kuchyňská zařízení a elektrické spotřebiče, např. chladničky a roboty. Kuchyň je po úpravách mnohem větší, i s jídelnou jsou moderně vybaveny a splňují všechny předepsané normy.

Strážníci by tam měli začít chodit na obědy začátkem října.

Až dodatečně bude upraven přístup do šaten ze dvora, vybudována rampa pro navážení zásob a zpevněn povrch školního dvora.

Prodej budovy MěÚ

Nabídka prodeje stávající radnice trvá, cena je 4,5 milionu Kč.

Byty

Projektování a výstavba dvou městských bytových domů v lokalitě pod ISS byly pro nedostatek finančních prostředků zastaveny, MZ ze stejného důvodu neodsouhlasilo ani geologický průzkum uvedeného prostoru.

Nebytové prostory

Nabídka pronájmu nebytových prostor v čp. 126 (naposledy tam pan Josef Pičman prodával ovoce a zeleninu), jejichž vlastníkem je město, byla vyvěšena na úřední desce. Ze dvou zájemců si jeden nakonec vyhlédl prostory v jiné obci, takže ty v čp. 126 byly pronajaty zbývajícím, panu Martinu Jonovi. Mimo jiné tam obnoví prodejnu zeleniny, což bylo podmínkou smlouvy ze strany města.

Územní plán (ÚP)

Na červencovém zasedání se MZ rozhodlo pro vytvoření nového územního plánu sídelního útvaru, protože realizace jednotlivých změn by byla časově náročná a jejich platnost pak relativně krátká. Stávající stavební zákon stanoví, že územní plány sídelního útvaru schváleny v období od 1. 7. 1992 do 31. 12. 2006, což se týká i Vysokého nad Jizerou, musejí být nahrazeny novými do konce roku 2011, jinak přestávají platit. Ministerstvo pro místní rozvoj navrhuje prodloužit lhůtu na 9 let, tedy do konce roku 2015. Novela by mohla platit již od konce tohoto roku.

MZ se proto rozhodlo vyčkat účinnosti novely stavebního zákona a posléze znovu zvážit situaci, tedy ještě jednou volit mezi změnou ÚP (pokud bude platit do konce roku 2015) a vypracováním nového ÚP, jak bylo rozhodnuto na červencovém zasedání MZ.

Fyzické i právnické osoby mohou i nadále podávat žádosti o změny ÚP.

Oprava komunikace u běžeckých tratí

Tělovýchovná jednota (TJ) Vysoké nad Jizerou opraví poškozenou komunikaci, která vede k běžeckým tratím a v současné době je nejen nesjízdná, ale dokonce neschůdná, protože se na ní drží bahno a voda. TJ tak pomůže i městu, jež je vlastníkem této cesty.

Komunikace od pekárny k urnovému háji

Za 250 000 Kč z rozpočtu a stejně tolik z dotace, tedy celkem za 500 000 Kč město opraví povrch silnice od pekárny k urnovému háji. Do pořádku se dá i nejvíce poškozený úsek před pekárnou.

Ubytovna Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie (ÚCHRaPCH)

ÚCHRaPCH chce na vlastní náklady ve výši asi 200 000 Kč opravit ubytovnu pro stážisty a rodiče léčených dětí. Ubytovna již nevyhovuje hygienickým normám a její vyřazení

z provozu by vážně ohrozilo činnost ústavu coby významného školicího střediska. MZ své příspěvkové organizaci tuto rekonstrukci schválilo.

Netair

Společnost Netair, s. r. o., Jablonec nad Jizerou, která se zabývá poskytováním služeb v oblasti informačních technologií a telekomunikací, se snaží v rámci rozvoje telekomunikační infrastruktury ve Vysokém nad Jizerou zlepšit podmínky pro použití internetu, telefonování po internetu a dalších služeb s tím spojených. Mimo jiné by chtěla připojit jihovýchodní část obce, kde nemá pokrytí signálem, a proto požádala o souhlas s umístěním antén na čp. 359, domě s pečovatelskou službou. MZ žádost odsouhlasilo pod podmínkou dodržení hygienických norem.

Nová radnice

Město získalo stavební povolení k úpravám v bývalé budově Spořitelny a připravuje rekonstrukci topení, aby nájemce mohl co nejdříve začít využívat restauraci se zázemím.

Odpad

Je zarážející, že se najdou občané, kteří pořád nevědí o možnosti zbavovat se mnoha druhů odpadu bezplatně, myšleno legálně bezplatně. Podmínkou je odpad roztřídit. Pak stačí dojít s příslušným druhem k určenému kontejneru nebo na sběrné místo. Žluté pytle na plasty z domácností (kelímky od rostlinných tuků, jogurtů, láhve a kanystry od drogistického zboží, plastové hračky, igelitové obaly, mikrotenové obaly) i oranžové pytle na

nápojové kartony Tetra Pak (krabice od džusů, mléka, vína, nápojové krabice bez hliníkové vrstvy) je možné zdarma vyzvedávat u obsluhy veřejného WC.

Svoz nebezpečného odpadu

Svoz odpadu, jenž se nesmí pro svou nebezpečnost ukládat do kontejnerů na komunální odpad, proběhne 24. října 2007. Bližší informace jsou uvedeny níže.

Na základě rozhovoru se starostou města a informací ze zasedání MZ připravila Alice Sládková

Sběr nebezpečných složek komunálního odpadu

Městský úřad ve spolupráci se Severočeskými komunálními službami, s. r. o., pořádají ve středu 24. října 2007 sběr nebezpečných složek komunálního odpadu. Sběr bude prováděn ambulantním způsobem, tj. pojízdnou sběrnou. Odpady budou přebírány kvalifikovanými pracovníky.

Přijímány budou:

- Léky všeho druhu včetně mastí.
- Domácí kapalně i tuhé chemikálie (ředidla, kyseliny, louhy, vývojky a ustalovače, chemické přípravky na ochranu rostlin, hubení plevelů a škůdců atd.). Vše řádně označené!!!
- Zbytky starých barev, obaly od barev.
- Televizory, ledničky, zářivky.
- Všechny druhy akumulátorů včetně

Část obce	Příjezd	Odjezd	Stanoviště
Sklenářice	15.00	15.10	autobusová zastávka u školy (střední) – OTOČ
Vysoké nad Jizerou	15.20	15.45	dvůr u hasičské zbrojnice
Horní Tříč	15.50	16.00	u kontejneru – OTOČ
Stará Ves	16.10	16.20	u kontejneru VO
Helkovice	16.30	16.40	u bývalé hasičské zbrojnice

elektrolytu, baterií a článků.

- Upotřebené motorové oleje (v uzavřených nádobách do 30 l).
- Olejové filtry a další zaolejovaný materiál.

Způsob přebírání odpadů:

- Odpady budou předávány občanům na označeném stanovišti osobně pracovníkům zajišťujícím sběr. Je zakázáno odkládat odpady před příjezdem mobilní sběrný!
- Občané předloží před předáním odpadu občanský průkaz, podle kterého bude zjištěna adresa.
- Nebude přijat odpad, který bude umístěn na stanoviště před příjezdem mobilní sběrný nebo po jejím odjezdu.
- Sběr bude probíhat pod dohledem zástupce MěÚ.

Další informace poskytnou pracovníci Severočeských komunálních služeb, s. r. o., na tel. č. 483 312 403.

Upozornění

Občanským průkazům vydaným do 31. 12. 1998 končí platnost 31. 12. 2007.

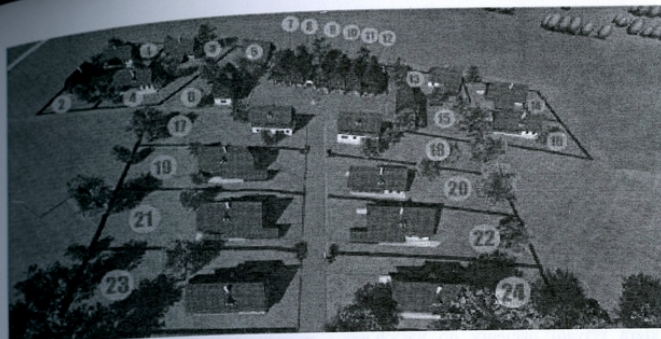
Pro občany narozené do 31. 12. 1935 platí výjimka – OP, v kterých je vyznačena doba platnosti „bez omezení“ nebo „platnost prodloužena bez omezení“, zůstávají nadále platné, s tím, že se nemohou používat jako cestovní doklady.

ih

OKÉNKO PODNIKATELŮ

ŠACHTY SKI realitní zahájila výstavbu

V pondělí 17. září 2007 byla zahájena výstavba inženýrských sítí v prostoru bývalé lesní školky naproti Skiareálu Šachty ve Vysokém nad Jizerou. Investorem akce je společnost ŠACHTY SKI realitní, s. r. o.

Stavbu sítí provádí firma František Zikuda, Turnov, komunikace firma SaM silnice a mosty, a. s., Česká Lípa. Slavnostního zahájení se vedle zástupců investora a stavebních firem zúčastnil rovněž zástupce města Vysokého nad Jizerou, starosta pan Jindřich Matura, a také zástupce redakce zpravodaje Větrník. Na jaře příštího roku na síť naváže postupně výstavba 24 rodinných domků, z nichž v jednom by mohla být restaurace a v jednom rodinný penzion.

Developerský projekt společnosti ŠACHTY SKI realitní je zajímavý tím, že všechny stavby budou realizovány v tradičním stylu krkonošské (podkrkonošské) poloroubené chalupy. Od výstavby obdobných „vesniček“ se ta ve Vysokém nad Jizerou liší různorodostí jednotlivých chalup, nepodléhá pochybné módě jakési „kobercové zástavby“ a svým komplexním pojetím tvoří naopak funkční urbanistický ce-

lek včetně náměstíčka s podloubím (viz obrázek), podobného těm, jež se dochovaly např. v Sobotce, nebo jaké známe už jen z obrázků Kuřívod, Semil či Železného Brodu. Architektem projektu je Ing. arch. Pavel Nauman, jenž má bohaté zkušenosti s klasickými dřevostavbami roubeného typu.

Společnost ŠACHTY SKI realitní je spolu s Metrostavem, a. s., rovněž hlavním partnerem letošního Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou.

red

ZDRAVOTNICTVÍ

Okénko Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie

Prázdniny proběhly v našem ústavu v poklidu. Část nemocnice jsme vymalovali a provedli jsme letní úklid. Zaměstnanci se vystřídali na dovolených a nyní od začátku září jsme všichni opět v plné práci. Proto vás dnes rádi seznámíme s další nemocí, která přivádí pacienty do našich ordinací.

De Quervainova nemoc

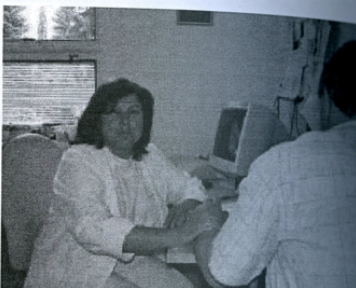
Co to je?

Chorobu popsal poprvé Fritz de Quervain v roce 1895. Jedná se o zánětlivé postižení šlach (dlouhého odtahovače a krátkého natahovače palce) a jejich obalů, které vede ke zbytnění. To znemožní hladký a bezbolestný pohyb uvedených šlach při pohybu palcem. Onemocnění je častou příčinou bolesti a nepohody v oblasti zápěstí a ruky.

Jaké jsou příznaky?

Projevuje se týdny až měsíce trvající bolestí lokalizovanou na palcové straně zápěstí těsně nad zápěstní šterbinou při dolním konci kosti vřetenní, zvětšující se při pohybu palcem kombinovaným s pohybem zápěstí do stran. Často jde o chronické přetěžování zápěstí a ruky stereotypním pohybem. Většinou se

vyskytuje u žen středního věku, ale může se projevit u žen a mužů v kterémkoli věku. Nacházíme citlivost na dotek a zduření v uvedené oblasti. Současné ohnutí palce a ohnutí zápěstí může být hmatné „třáskání a vrzání“. Je třeba odlišit jiná onemocnění, např. artritidu CMC (zánětlivé onemocnění kořenového kloubu palce), zlomeninu loďkové kůstky zápěstí (scaphoideu), osteoporózu, artrózu v oblasti zápěstí, revmatoidní artritidu aj.

Jak se léčí?

Neoperativní léčení spočívá v místní injekci aplikaci steroidů, znehybnění palce a zápěstí dlahováním s použitím protizánětlivých medikamentů. Konzervativní léčba může přinést úlevu, ale opětovná zátěž vede velmi často k návratu potíží. Proto je doporučována léčba chirurgická, která zkrátí dobu léčení a je prevencí návratu potíží. Chirurgická léčba se provádí z malého řezu těsně nad zápěstní šterbinou na palcové straně zápěstí a spočívá v protěti výše zmíněného poutka. Šlachy se

zbaví jejich patologicky změněných zbytnělých obalů. Komplikací chirurgické léčby může být poranění nervu odpovědného za citlivost na zadní straně ruky. Projevuje se brněním a sníženou citlivostí v této oblasti. Pokud k této komplikaci dojde, je třeba nerv sešít.

Jaká je pooperační péče?

Spočívá v časně rehabilitaci. Zvýšená poloha operované končetiny snižuje otok a bolestivost. Aby se zamezilo vzniku srůstů a případnému omezení pohybu, provádí se pasivní a aktivní cvičení palcem a zápěstím. Je nutná péče o jizvu tlakovými masážemi a mobilizací jizvy, případně aplikací speciálního silikonového gelu k minimalizaci tvorby otoku a srůstů. Návrat do práce u manuálně pracujících bývá do 14 dnů po operaci, u ostatních i dříve.

MUDr. Alena Schmoranzová,
primárka

práci dokončuje a mapa se brzy objeví opět v parku. Novinkou bude nový kryt z bezpečnostního skla, který umožní i pohled z boku mapy.

Na svém zasedání 17. září 2007 schválilo zastupitelstvo záměr občanského sdružení Vysoké poklady zajistit odborný dendrologický posudek stromů v městském parku, který by měl stromy rozdělit do tří skupin: zcela zdravé, dále ty, které potřebují odborné ošetření, a eventuálně ty, které bude nutné odstranit. Tato zpráva se stane podkladem pro projekt úprav parku.

Ovšem hlavním důvodem pro zahájení této akce byla postupná likvidace a nakonec pokácení tří zdravých stromů na rynečku V zákostelí. A byli bychom velmi neradi, kdyby bylo podobným způsobem postupováno v městském parku.

Ivo Vodseďálek

OBČANSKÁ SDRUŽENÍ

Plastická mapa a park

Mnoho lidí bylo překvapeno, že zmizela plastická mapa z městského parku a měli o ni vážné obavy. Nebyla ani ukradena, ani zničena. Její stav však byl dost špatný, a tak občanské sdružení Vysoké poklady se souhlasem zastupitelstva zajistilo její odbornou opravu. Práce se ujal restaurátor MgA. Jiří Kašpar. V současné době již

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Ekumenická pobožnost k Památce zesnulých

se ve Vysokém nad Jizerou
uskuteční

v pátek 2. listopadu 2007
od 16.00 hodin

na místním hřbitově

Zvou faráři Vít Jůza
a Jaroslav Krivánek

Církev československá husitská

Náboženská obec
Církev československá husitská

Vás zve

na pořad Stanislava Kubína

jehož hosty budou redaktori
Českého rozhlasu

Karel Tejkal
a **PhDr. František Novotný**

Budou volně navazovat
na rozhlasový cyklus
„Rádio na kolečkách“

Sobota 29. září 2007 v 17 hodin
ve sboru **ThDr. Karla Farského**

V pořadu vystoupí

Jaroslav Hlůže na violu
Jitka Křivánková na klavír

Vstupné dobrovolné

jk

Římskokatolická církev

Římskokatolická farnost Vysoké nad Jizerou

Přifařené vsi: Sklenařice, Tříč, Stará Ves, Stanový - část, Helkovice - tři domy, Roprachtice - jeden dům
Farní kostel svaté Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice

Pravidelné bohoslužby:

mše svatá:
neděle od 10.00 hodin,
středa od 17.15 hodin
Zpovídá se na požádání
před mší svatou a po mši svaté.

Výuka náboženství na faře:
středa od 13.00 do 14.00 hodin

Kontakty:

Bohoslužby: R. D. Vít Jůza, Římskokatolická fara Loukov u Semil, Loukov, 513 01 Semily, tel. 481 685 237, 732 943 265.

Administrátor farnosti: R. D. Jaroslav Gajdošík, Římskokatolická fara Semily, Komenského náměstí 125, 513 01, tel. 481 622 563, 777 260 857.

Kostelník: 602 391 013

Biskupství: Dómské náměstí, 412 88 Litoměřice
<http://www.biskupstvi-ltm.cz>
Bohoslužby jinde: <http://mse.katolik.cz>
nebo <http://bohoslužby.venku.cz>

vj

ZPRÁVY Z MUZEA

Pozvánka na kulturní akce

Výstavní místnost v přízemí

Drátované objekty

Ladislava Šlechty

a fotografie

MVDr. Oldřicha Setunského

výstava uměleckých drátovaných předmětů – mj. Havlas Pavlata s medvědem, betlém, orchestr, sportovci, Golem, cyklisté, zástupci živočišné říše, šperky, zvonky – a fotografií, zejména aranží těchto předmětů převážně v přírodě

10

3. 7. - 4. 11. 2007 (prodlouženo)
13. 10. - předvádění drátování

Výstavní prostory v podkrovi

Ze dvou domů Lubo Králíčka

výstava obrazů Čechoameričana
Lubomíra Tomáše Králíčka vytvořených ve Spojených státech amerických a v Podkrkonoší, rodišti jeho manželky
4. 9. - 4. 11. 2007

Lubomír Tomáš Králíček, později Lubo Thomas Kralicek, se narodil 11. dubna 1924 v Brně a tam také prožil dětství a mládí. Maturoval na I. reálném gymnáziu ve Starém Brně a v letech 1945 až 1949 studoval na brněnské Masarykově univerzitě kresbu a výtvarnou výchovu u profesorů Eduarda Milény, Františka Hlavici a Františka Doubravy a modelování u profesora Vincence Makovského.

Poté byl politicky perzekuován a vyloučen ze všech vysokých škol, třikrát ho odsoudili za protistátní činnost. V červenci 1961 emigroval do Vídně, kde obdržel politický azyl.

Od roku 1962 žije a pracuje v USA. Jako restaurátor opravil tisíce olejomalb pro galerie a soukromé sběratele, také studoval litografii a grafiku na Pratt Institute v Brooklynu. Vlastní obrazy tvořil mj. přímo v ulicích New Yorku, což byla pro Newyorčany velká senzace.

Od roku 1989 žije v horách Catskills. Pokračuje tam v restaurování obrazů a našel tam také bezpočet nádherných krajinářských scenerií amerického venkova.

Během své umělecké činnosti získal řadu prvních cen a dalších uznání na pravidelných salonech a různých výstavách v New Yorku a dalších městech.

V roce 1990 byl zcela rehabilitován a v následujícím roce mu Masarykova univerzita v Brně udělila čestný titul RNDr.

al

VÍTE, ŽE...

Slavnosti Jana Patočky

V rámci vzpomínkových slavností významného českého filosofa Jana Patočky, konaných při příležitosti 100 let od jeho narození (1. 6. 1907 v Turnově) a 30 let od úmrtí (13. 3. 1977 v Praze), se ve Vysokém nad Jizerou – v hotelu Větrov, bývalé Kramářově vile – konala ve dnech 1. až 2. června 2007 mezinárodní konference „Jan Patočka, české dějiny a Evropa“. Zahájil ji předseda Pekařovy společnosti promovaný historik Karol Bílek a starosta Vysokého nad Jizerou Jindřich Matura. Odborné příspěvky zazněly v rámci jednotlivých tematických bloků: Filosofie Jana Patočky mezi Čechami a Evropou; Jan Patočka, Jan Amos Komenský a filosofie výchovy;

11

Intelektuál – společnost – politika; Jan Patočka a filosofie dějin; Jan Patočka a smysl českých dějin; Literatura a umění. Účastníků konference bylo kolem sta. K významným hostům patřili např. profesori Klaus Schaller, Alain Soubigou, Miloslav Bednář, Radim Palouš, Jan Sokol a PhDr. Jaroslav Kohout.

Po ukončení odborného setkání se skupina zájemců zúčastnila odpolední vlastivědné procházky, v jejímž rámci navštívila i vysoké muzeum. V kostele sv. Kateřiny se vpoledň večer konala mše, kterou celebroidal hostující kněz farář Josef Kordík ze Železnice a hudobně doprovodil pasecký Svatováclavský sbor.

Konferenci předcházela vzpomínkový a osvětový program pro veřejnost v Turnově. Slavnosti byly zahájeny koncertem skupiny Plastic People of the Universe 30. května v atriu Muzea Českého ráje. Druhý den se v galerii muzea uskutečnilo diskusní setkání – Večer pro Jana Patočku – kterého se zúčastnili významní hosté z řad Patočkových přátel a žáků – mj. prof. Jan Sokol, PhDr. Františka Sokolová a PhDr. Jaroslav Kohout.

Pořadatelem slavností byla Pekařova společnost Českého ráje, spolupořadatelé Ústav pro soudobé dějiny AV ČR a Filosofický ústav AV ČR.

Zájemci naleznou další informace v letošním 3. čísle vlastivědném regionálního sborníku *Od Ještěda k Troskám*.

Jan Patočka má kořeny ve Vysokém nad Jizerou – v čp. 130, kde sídlí vlastivědné muzeum, se roku 1869 narodil jeho otec, Josef František, středoškolský profesor, školní inspektor, ředitel

učitelského ústavu a pedagogický spisovatel.

al a Od Ještěda k Troskám 3/2007

Klub lidové tvorby Praha

„A co bylo ve Vysokém? Bylo nás nejvíc – šestadvacet. Učila se batika šitá, vosková, s moukou, tisk, náročný nitřák, kdekdo vázal pedig, ošatek spousta, vizovické, frivolity, ruční papír i štipaná holubička,“ píše se o letním soustředění členek Klubu lidové tvorby Praha ve Vysokém nad Jizerou, resp. ve Stanovém ve dnech 30. července až 5. srpna 2007 ve zpravodaji KLT Lidová tvorba z 5. září 2007.

Jak už je dobrým zvykem, lektorky předváděly svou dovednost i ve vysokém muzeu. Dne 31. 7. to byla paní Alena Tschöppová (vpravo). Paní Jiřina Richterová jí pomáhala.

al
Foto Ivan Tišnovský

Koncert duchovní hudby

Díla mistrů barokní a klasicistní hudby Františka Xavera Brixiho, Jana Křtitele Kuchaře, Františka Xavera Thuriho a dalších zazněla na varhaním koncertě, který se uskutečnil v pátek 17. srpna 2007 ve vysokém kostele sv. Kateřiny Alexandrijské. Na historické varhany z 19. století hrála Jana Havlíčková.

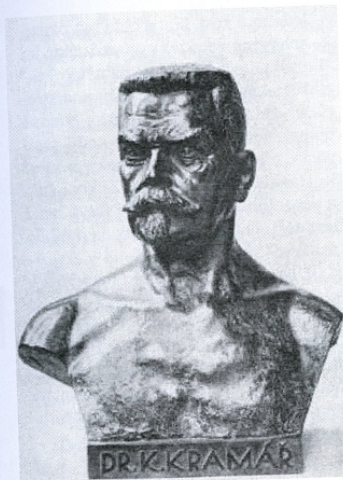
Interpretační schopnosti této mladé varhanice (*1979) ze Dvora Králové nad Labem příjemně překvapily snad všechny posluchače. Jana Havlíčková ve třech letech začala hrát na klavír, v deseti pak na varhany. Vystudovala gymnázium a obor varhany u prof. Jaroslava Vodrážky. Koncertuje po celé naší republice, vystupuje také na Slovensku, v Polsku a Rakousku, a to buď jako sólistka, anebo s dalšími účinkujícími. Na repertoáru má starou hudbu od renesance po klasicismus, na přání pořadatelů hraje i modernu. Cvičí každý den, podle potřeby tři až pět hodin. Soukromě vyučuje několik žáků.

Narodila se ve Dvoře Králové nad Labem a kořeny má i v Jablonci nad Jizerou, kde žili příbuzní ze strany tatínka. Jeho dědeček Vít Hnyk tam býval hodinářem a zlatníkem.

al

Busta JUDr. Karla Kramáře

Pokus nalézt bustu prvního předsedy vlády Československé republiky JUDr. Karla Kramáře, která byla 16 let umístěna na jeho rodném domě ve Vysokém nad Jizerou čp. 10, se po letech

opět uskutečnil 17. září 2007.

Kovová plastika, jejímž autorem je František Vladimír Foit (2. 11. 1900 – 31. 8. 1971), byla slavnostně odhalena 14. srpna 1927 a za druhé světové války, 7. června 1943, odstraněna a uložena. Po válce měla být vrácena na původní místo. Instalování se však dlouho odkládalo a politická situace po únoru 1948 je už neumožnila. Dokonce musela být sejmuta i pamětní deska zasazená pod bustou, musel být odsekán okolní ozdobný kámen a roh domu upraven do původního stavu.

Aby nakonec nedošlo i ke zničení samotné busty, byla ukryta. Práci provedl zedník pan Jáchym Neřůka a byl to s největší pravděpodobností jediný člověk, který znal místo uložení. I když to neměl v úmyslu, tajemství si nakonec, jak se říká, vzal s sebou do hrobu.

13

Jedním z míst, kde mohla být plastika schována, je sídlo vysoké základní školy, budova čp. 124 na náměstí. Tentokrát se prohledaly prostory pod střechou - žel ani moderní detektor kovové poprsí neodhalil. I nadále tedy platí páně Neťukova slova, jež pronesl ke staviteli panu Oldřichu Zítkovi (ten z bezpečnostních důvodů skryš znát nechtěl), že bustu ukrýl tak, že ji nikdo nenajde.

JUDr. Karel Kramář se narodil 27. prosince 1860. Předsedou vlády byl od 14. listopadu 1918 do 8. července 1919. Zemřel 26. května 1937 v Praze a jeho ostatky byly při římskokatolickém obřadu uloženy v pravoslavné kapli na pražských Olšanských hřbitovech.

al

Hasičský kroužek

Snad každý si váží zodpovědné práce hasičů. Zachraňují lidem majetek a často i životy a někdy při tom sami utrpí poškození zdraví, nebo dokonce obětují život.

Ted' se však chci zmínit o hasičském kroužku ve Vysokém nad Jizerou, o kterém se zase tak moc neví. Scházejí se v něm jednou týdně malí hasiči - chlápci i děvčata. Jejich vedoucí je vzorně vedou k zdravému pohybu na čerstvém vysokém povětří - děti běhají, skáčou, splhají, závodí a hrají vybíjenou. V zimě společně sáňkují. A pan František Matoušek, majitel vleku, jim několikrát za zimu poskytuje zadarmo vždy několik hodin na vleku. Děti tam dostávají i malé občerstvení. Těm, kteří nemají sjezdařskou výstroj,

14

zapůjčuje zadarmo boty a lyže. Jistě není co dodat k tak vzácnému přístupu.

Občas kroužek zajíždí na závody s jinými hasičskými kroužky Semilská. A i v 21. století je pro děti silným zážitkem jet opravdovým velkým hasičským autem. Děti jsou také seznamovány s hasičskou technikou.

Vyvrcholením celoroční docházky do kroužku je týdenní letní tábor v Dolní Kalné. Účastníci bydlí ve stanech, chodí na výlety, koupou se, hrají různé hry. Dětem se tam vždycky líbí. Letos byli jejich vedoucími pánové Zdeněk Matoušek, Zbyněk Lukeš, Jirka Vopálka, slečny Tamara Nesvadbová a Veronika Poláčková a paní Zdenka Matoušková. Pro vedoucí to je práce velice náročná a zodpovědná (práce s dětmi je taková vlastně vždy), ale oni to dělají rádi a s chutí. Proto jim patří velký dík a uznání.

Kroužek nyní vedou pánové Zdeněk Matoušek a Zbyněk Lukeš.

Naše současná mládež toho zdravého pohybu příliš nemá, její velká část raději vyseďává u počítačových her nebo sleduje v televizi často velmi nevhodné a nevkusné pořady.

A proto vám, kteří vedete část našich dětí k zdravému způsobu života, patří poděkování. Mějte hodně úspěchů.

Miloslava Hausmannová

Požár

K požáru, který naštěstí nezpůsobil větší škody, došlo v Horní Trčici v pátek 14. září 2007 v ranních hodinách. Vznal se obsah kontejneru na komunální odpad. Oheň zlikvidovali

vysočtí hasiči.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Malé výtvarné ohlédnutí

I v loňském školním roce jsme po-

al
kračovaly s děvčaty v naší škole v cyklu výtvarných dílen. Zkusily jsme vytvořit drátěný šperk, dvakrát jsme se pustily do malování na hedvábí.

Nepracovaly jsme však pouze v „domácích“ podmínkách, s děvčaty z 9. třídy jsme vyrazily do Železného Brodu. Zde už několik let úspěšně podniká firma Kortan, která se zabývá výrobou skleněné bižuterie a skleněných doplňků k nápojovému sklu. Přivítala nás paní Alena Kortanová a na úvod nám pověděla něco o historii výroby této bižuterie v jejich regionu a seznámila nás s firmou. Povídání to bylo zajímavé, ale už jsme se nemohly dočkat toho, až se samy pustíme do výroby vlastních šperků.

Byly jsme překvapené šíří nabídky materiálů, s kterým jsme měly pracovat

Zleva Lucie Fišerová, Renata Trnková, Barbora Petrušková, Hana Václavíková

15

- dlouhé police se skleněnými perla-
mi mnoha barev, tvarů, různých veli-
kostí, různého zdobení... To je potom
těžké vybírání. Děvčata si mohla zvolit,
zda se pustí do náhrdelníků, náram-
ků, náušnic anebo zda si vyrobí přímo
celé sady šperků. Pracovala s lanky,
drátky, kovovými částmi a základem
byly skleněné ručně vinuté perly. Mu-
sím říci, že s ketlovacími kleštěmi si
 dívky poradily opravdu dobře a brzy
z jejich šikovných rukou začaly vychá-
zet opravdu originální kousky skleněné
bižuterie. A protože většina z nich za-
míří na podzim do tanečních, určily
své výrobky právě pro tuto příležitost.

Bylo to rozhodně zajímavě a užiteč-
ně strávené dopoledne, proto pozvání
paní Kortanové k další návštěvě určitě
využijeme. A přijít můžete i vy. Firma
nabízí každému, kdo jejich prodejnu a
zároveň dílnu navštíví, aby si zde vyro-
bil svůj šperk. Tak až pojedete do Že-
lezného Brodu, nezapomeňte.

*Mgr. Radka Farská,
zástupkyně ředitelky*

Školáků stále ubývá

V letošním školním roce jsme přiví-
tali v první třídě pouze 11 dětí. Tak
malý počet prvňáčků vysoce škola
nepamatuje.

V červnu ukončilo školní docházku
24 absolventů 9. třídy a 5 žáků z 5.
třídy bylo přijato na gymnázium
v Semilech a v Jilemnici. Byla to pro
nás špatná bilance: úbytek 29 dětí, přirů-
stek 11. Ale nakonec vše celkem
dobře dopadlo. Téměř do každé třídy
přišli 3. září noví žáci a žákyně, a tak

16

celkový počet dětí navštěvujících naši
školu klesl ze 179 jen na 173.

Přeji všem hodně úspěchů a radosti
z učení, vyučujícím pevné nervy a
mnoho pozitivní energie a rodičům
dobrou spolupráci se školou.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová, ředitelka

ISS

Plány Integrované střední školy

Nový školní rok jsme zahájili s více
než 400 žáky denního studia. Do prv-
ních ročníků studijních oborů Obchod-
ní akademie a Autotronik a učebních
oborů Automechanik, Autoklempář a
nově i Autolakýrník nastoupilo do ISS
celkem 114 žáků. Toto číslo, vzhledem
k celkovému úbytku žáků v základních
školách, je jistě velmi pěkné, neboť
řada jiných středních škol se potýká
s nedostatkem studentů. Je ale zároveň
zavazující, neboť bude do budoucna
klást velké nároky na kvalitu výchovy
a vzdělání, protože žáci si budou vybi-
rat samozřejmě takovou školu, která
tuto kvalitu splňuje.

Navíc 21. září nastoupí do prvního
ročníku celkem 45 studentů na dálko-
vou formu studia oboru Podnikání.

Škola bude i v letošním školním
roce pokračovat v rámci projektu
EQUAL ve vzdělávání dospělých
v programu S Krakonošem u počítače,
a to celkem v 6 kurzech (anglický a
německý jazyk) v okolních obcích.
Vezmeme-li v úvahu další vzdělávání
dospělých – asistent státní správy pro
ÚP Semily, rekvalifikační kurzy pro
zaměstnance závodu Škoda Auto

Vrchlabí, školení techniků pro měření
emisí motorových vozidel, autoškolu
apod., škola sleduje evropské trendy
vyspělých států, kde vzrůstá podíl
vzdělávání dospělých v celém systému
vzdělávací soustavy.

A co nás mimo plnění výchovně-
vzdělávacích cílů v letošním školním
roce hlavně čeká?

- Dobudování autolakovny spolu s
garáží a její vybavení technologi-
emi. Stavba pokračuje podle plánu,
dokonce s předstihem, a je vidět, že
výběr firmy BREX, s. s. o., Libe-
rec, která stavbu provádí, byl šťast-
ný.
- Zapojení školy do programů Evrop-
ské unie, tedy vypracování projektů
s cílem čerpání prostředků z fondů
EU hlavně do oblasti další výstav-
by, modernizace a rekonstrukce na-
ších objektů. Naším hlavním cílem
je celková rekonstrukce domova
mládeže v bývalé záložně, tak, aby
tento objekt vyhovoval moderním
ubytovacím požadavkům. Další pro-
středky chceme čerpat na vzdělá-
ní našich pedagogických pracovní-
ků.
- Vypracování střednědobého zámě-
ru, tedy co zde v ISS chceme dělat
v nejbližších 10 letech.
- Mezinárodní návštěvy v rámci par-
terství s městem Sulzbach v SRN –
dne 17. září odjíždíme na meziná-
rodní automobilovou výstavu IAA
ve Frankfurtu nad Mohanem, začát-
kem prosince se v tomto městě tra-
dičně zúčastníme adventních trhů
apod. Žáci vždy bydlí v rodinách a
procvičují si německý jazyk. Dále
připravujeme zahraniční cesty

v rámci již zmíněného programu
EQUAL. Ještě v tomto roce navští-
víme Francii a Belii, v příštím roce
Wales a Slovinsko, případně Švéd-
sko.

- Účast na krajském veletrhu vzdělá-
vání a pracovních příležitostí EDU-
CA 2007 ve dnech 1. až 3. listopadu
2007 v liberecké Tipsport areně, ale
i na jiných burzách a veletrzích
vzdělávání.

To byl výčet jen těch nejdůležitěj-
ších akcí, které nás v tomto školním
roce čekají. Je jich samozřejmě mno-
hem více, dále je to účast v různých
sportovních soutěžích, soutěžích
v odborných dovednostech, na různých
kulturních akcích, exkurzích apod.

Závěrem bychom vás chtěli pozvat
na dny otevřených dveří pro žáky zá-
kladních škol, které se budou konat ve
dnech 16. a 30. listopadu a 14. prosince
2007 a nově i na Den vzdělávání do-
spělých, který se koná ve čtvrtek 15.
listopadu. Všechny tyto dny budou
veškeré prostory otevřeny pro veřej-
nost.

Mgr. Pavel Vaněk, zástupce ředitelky

Z KULTURY

Přítrefuňky II

Krátké veselé příběhy, v podstatě
anekdoty, odposlouchané od kolegů,
kolegyň, některé i osobně zažité, se
staly základem knížky, která pod ná-

17

zvem Přitrefuňky vyšla v roce 2001. Odposlouchal, zažil, „omáčku“ přidal a do podkrkonošského nářečí převedl Jan Hejral starší, vysoký muzikant, herec a režisér. Obrázky jsou dílem jeho kamaráda památkáře Viktora Blažka ze Semil, který měl zpočátku udělat pouze jazykovou korekturu, ale při čtení příběhů dostal chuť knížku ilustrovat. Zkrátka „sesmolil“ Jan Hejral, „načmáral“ Viktor Blažek.

Na své prvotině Honza Hejral pracoval asi tři měsíce. Přitrefuňky obsahují jednadvacet příběhů, Honza jich však napsal víc, takže zůstala malá zá-soba „pro příště“.

Knížka vyšla v celkovém nákladu, včetně dotisku, asi 1700 kusů. V době od 20. září do 20. října 2001 byly Přitrefuňky nejprodávanější knihou v knihkupectví U Kodoňů v Semilech. Pan Zdeněk Kodoň byl jedním z těch, kdo Honzu Hejrala povzbuzovali, aby pokračoval v psaní dalších příběhů. No a letos tedy nastalo to uvedení „příště“. Základ byl, šlo o to, tvořit dál. Ze začátku se Honzovi, jak přiznává, psalo těžce, pak ale přišla inspirace...

Honza Hejral napsal příběhy proto, aby se udrželo v paměti lidí nářečí, kterým už mluví málokdo. Vzhledem k tomu, že se jedná o historky ze současnosti, není jazyk, který Honza používá, jazykem starých Vysokých, ale obsahuje i mnoho nových a upravených výrazů. Součástí knížky bude opět slovníček, takže autorovy obavy z toho, že některým čtenářům nebude nářečí úplně srozumitelné, jsou snad liché.

V jakém stadiu je práce? Texty jsou hotovy, na ilustracích nyní pracuje

Viktor Blažek. Rozsah bude zhruba stejný, jaký měly Přitrefuňky, a knížka by i vnějškově měla být podobná své starší sestře. Podle autora její obsah bude méně uhlašený. Všichni zainteresovaní se snaží, aby Přitrefuňky II vyšly do Vánoc a mohly se tak stát milým, i když možná trochu rozverným dárkem pod stromeček.

Čtenáři Větrníku se jedním příběhem z připravované knížky mohou potěšit už teď, stačí číst dál...

Alice Sládková

Zapomenutej trombón

Hošové, mládeňcové, vo vás je všeobecně šířej i dálkou ušude h povědomosti, že tá vaše kumpačka přenemravně kale vyhrává. U nás je přepraseckej bál. Tak vás šteluju. Bude to ale vobrouskej bál. A přeprasecky dlouhej. Až do kuropění. Šábne se pak hnedlečky.

A tak jo. Muzikantové, že přijedou. Dali se do muzicírování a hráli vo přeterh. Hostové se veselili, tedlovali, hrjkali do sebe piviště i šnábu a bylo to vopraudu až do rána. Dyž vodbila sedumá, piterovali, jak že eště dlouho. Huby už měli rozsápaný. Hostové se neměli ke vodchodu, tak škrýmali eště dál. H jedenáct před polennem se šabli, dostali eště něco za žebřinu, a to kale, eště napiť a už se měli ke vodjezdu.

Domu se připotáceli hluboko vodpůlnne a tak sebou flákli do pelechu. Hdyž se profítili, tromboňák kouká, šmiruje, hledá, ale trombón vopraudu nihde. Že ho já tam zapomenul. To je jako hdyž se urátíš ke domu bez se-

dumý svátosti.

Tak hned zas zpátky... a vejrá, hde je. Že sem si splet ves! Hospoda, hde se tedlovalo, nihde, trombón taky nihde. Dyď sem zas nebyl tak tříknutej, abych si nepamatoval, hde sme muzicírovali. Tak se poptal po usi. A vono cirovali. Hospodu po tom prapřepraseckym bále zboursali. Tak to by eště bylo dobrý. Ale hde je trombón?!

Tak znova se pozeptat po baračistětech. Jakás dobrá duše ho zachránila.

Tak slaunosně přivez inštrument ke domu. Vypucoval ho, s láskou porád hladil a začli si tykat. Bylo to prasecky zulášni. Za rok zas na tom samym fleku hráli ku tanci i poslechu a zas do rozterhání těla, ale h lauter novym tanečním sále. Ale ten se už neboursal a trombón se tentokrát nezapomenul. As proto, že si tykali.

Jan Hejral st.

Slza pro lásku

Tu slzu, co ti kane z očí
tu slzu pro lásku
tu zvedni lehce z trávy
vždyť je to život na vlásku
Dřív než se tvoje údy znají
dokud se chvíle v hlavě
neroztaví
na přelud co se jen
v noci zdá
zvedni tu slzu
jak ptáče z trávy
a opatrně vrať ji
do hnízda.

PhDr. Zdeňka Vaněčková

Z HISTORIE dávne i nedávne

Městská kronika

Rok 1932
3. část

V červnu pořizuje Okrašlovací spolek za přispění obce pro náměstí 8 zahradních lavic železných s dřevěnými latěmi.

V srpnu započala hlídací a uzavírací společnost odb. Smržovka noční hlídky. Pověřen byl Jaroslav Kobr, příležitostný dělník a natěrač. Zdá se, že zde podnik nebude prosperovat, protože obec má ponocného a společnost získala malý počet abonentů.

Dne 11. října přikročeno k ořezávání kaštanové aleje ke hřbitovu podle usnesení schůze městského zastupitelstva. Zaměstnáno bylo průměrně 10 osob nezaměstnaných a práce trvala necelých 14 dní. Náklad vyžadoval Kč 1.020,- a za dříví v dražbě utrženo Kč 1.957,-. Usnesení a provedení v našem městě posuzovalo se zejména u funkcionářů Okrašlovacího spolku atd. nepřiznivě, o čemž také referovaly časopisy jako Polední list - Týden horských okresů. Alej má sice toho času nepěkný vzhled, ale ořezání posloužilo jednak celému parku k jeho vzrůstu, jednak i levé straně aleje, poněvadž stro-my tyto usychaly. Dohled na práci převzal z ochoty Jan Horáček, vrchní zahradník vily Dr. Karla Kramáře, a Josef Rón, předseda hospodářské komise.

Dne 19. října po deštivém počasí

padá první sníh s deštěm.

Svátek 28. října - program letošních oslav národního svátku převzal zdejší Sokol pod protektorátem místní osvětové komise. Dopoledne konán proměnný koncert městského hudebního sboru při velmi chladném počasí. Večer bylo uspořádáno představení s proslovem, který přednesl Čeněk Ježek, ředitel zemské školy hospodářské, a večer byl ukončen státními hymnami. Účast při večerní slavnosti byla velmi slabá.

Dne 29. října konala se dražba na pronájem hlavatiště na nové, šestileté období.

Dne 1. listopadu o svátku všech svatých padá sníh a je větrno. Krkonoše jsou pokryty sněhovou pokrývkou. Druhý den poprvé zamrzla půda.

Dne 2. listopadu započato s očíslováním hrobů - železně kolíky - výměna dřevěných. Prováděl strážník František Ceé s účetním. Dodala firma Syrovátka - Benešov u Semil - slévárna za 5.50 za 1 kus. První zásilka došla v počtu 800 kusů. Stav na hřbitově je neudržitelný. Hroby nemají předepsané vzdálenosti, nemají rovné uličky, pomníky jsou stavěny jakkoliv, cesty neupravené. Pouze z paměti a dle knihy, kterou vede starý hrobař Ludvík Petruška, lze se dozvědět, kdo je v hrobě pochován. Hřbitov potřebuje regulační plán a obec by měla vybírat hřbitovní poplatky. V květnu byl pořízen kolem hřbitova tyčkový plot. Tyčky zčásti věnovala nemocnice ze starého dřevěného plotu.

Dne 19. listopadu - po třítydenním podzimním mlhavém a deštivém počasí, které trvalo do 16. listopadu, nastá-

vá čtyřdenní krásné počasí, bohužel 19. listopadu strhlo se velké povětrí a způsobilo velké škody zde i v okolí. Na okresní záložně hospodářské byla zničena plechová střecha a část komínu.

Dne 5. prosince konán za velmi pěkného teplého počasí výroční trh, který přivábil velmi početnou návštěvu kupujících i velkého počtu dobytka.

Dne 8. prosince napadlo asi 10 cm sněhu a začalo se sáňkovat při mrazu 10 stupňů Celsia. Počasí krásné až do 16. prosince.

Zvukové bio Sokola uvedeno bylo poprvé v činnost o Vánocích filmem Karel Havlíček Borovský. Návštěva velmi krásná.

Dne 17. prosince nastává opět obrát ve slunečném počasí se střídáním mlh v dolinách a s nádhernými obrazy.

Mlhy působí na tvoření jinovatky a způsobují velké škody na telefonním vedení i vedení elektrického, kdy v častých případech je město bez proudu.

Vánoce - návštěva cizinců celkem slabá, a to pro nedostatek sněhu. Jedině bylo možno sáňkovat a byla hlavně využita silnice ke Třinci a pro lyže městské sady, ve kterých spadala jinovatka utvořila silnější pokrývku sněhovou. V dolinách sníh vůbec není.

Silvestrovské večírky uspořádány byly dva - v sokolovně a v divadle. Sokolovna měla velkou návštěvu, zato v divadle návštěva slabá. Počasí stále mlhavé a hosté nemohou se dočkat změny - jsou netrpěliví a odjíždějí domů.

Bylo postaveno 7 nových domků, čísla popisná 313 až 316 - mimo jiné truhlářská dílna 315 s obytnou míst-

ností výrobce lyží Karla Koldovského vedle tenisového hřiště, 162 (výrobce Josef Boubačor Josef Tichánek), 42 (Josef Boubačor, výrobce soukenné obuvi - stavba prádelny a žehlírny).

K 31. prosinci 1932 stav domů 255. Matrika zemědělců za rok 1932 vykazuje 13 zde bydlících občanů, z toho 6 mužů a 7 žen, z toho 10 příslušníků obce vysoké a 3 z cizích obcí.

Ceny běžných životních potřeb: 100 kg žita Kč 130,-, pšenice 145,-, ječmene 130,-, oves 110,-, mouka tuzemská 3,-, cizí 3.20, bochník chleba 4,-, 100 kg brambor 30,- až 40,-, maso hovězí 12,-, vepřové 16,-, uzené 18,-, mléko (1 litr) 1.80, pivo (10 %) 3,-, plzeňské 4.80, obědy v hostincích od 6,- do 9,-, Kč, uhlí za 1q 38,-, hnědé 25,- až 28,-, dříví za 1 m 70,-.

Mzdy dělníků se pohybují od 2.50 Kč do 3,- Kč, zedníka 3.50 až 5,- Kč za 1 hodinu.

Autobusové spojení do Semil (8,-), Jablonce nad Jizerou (4,-), Zásady (7.50), Jesenného (7,-), nepravdělné spojení do Prahy (50,-).

*Pokračování příště
Ivana Řehořová*

Není zejma jako zejma

Bylo to někdy uprostřed války, vzpomínám-li si dobře, tak ten rok, co německá armáda zamrzla u Leningradu.

Polovina září, z polí se svázely poslední ovsy, začínaly se vyorávat brambory a najednou napadl sníh. No nic, říkali jsme si, je teprve září, zem není zamrzlá, ten ještě sleze. Sníh už ale ne-

roztál. Co ve dne utálo, to v noci připadlo. Sedláci vyhrabávali snopy ovsy zpod sněhu, dosoušeli ve stodolách, ale i tak zůstalo ještě dost panáků na poli. Na brambořištích ležel sníh, s koňmi se do pole vyjet nedalo, a tak se brambory musely dobývat ručně, motykou. Byla to hrozná práce, sníh neroztával, ruce mrzly a každý se snažil zachránit alespoň část úrody i za tak těžkých podmínek.

Na polích pod sněhem bylo ještě zelí. Zima mu nevadila, bylo pěkné, utočené, ale sklízet ty velké hlávky zpod sněhu byla nepředstavitelná dřina. To už začala zamrzat zem, sněhu přibývalo. Nesklizené panáky ovsy stály na polích jako bílé sněhuláci a kopečky na zasněžených polích připomínaly nesklizené zelí i to, že počasí si poručit nedá.

Zejmna to byla dlouhá, sníh roztál až koncem března. Inu, není zejma jako zejma. Ne nadarmo o nás říkají: „Vy, Vysočáci, máte tam u vás půl roku zimu a půl roku zejmu.“

Anna Čerovská

Krčma Santa Puelo

Vysočtí studenti i ti studenti, kteří přijížděli se svými rodiči na letní pobyt do Vysokého, založili kdysi známý studentský spolek. Pořádali společné výlety do okolí, na plovárnu, k táborákům, a kromě toho také několikrát za léto zavítali do malé hospůdky ve Staré Vsi u silnice vedle pomníku padlých. A nazvali ji krčma Santa Puelo.

Majiteli byli Oldřich a Božena Du-
cháčkoví, mí vzdálenější příbuzní.

Šenkovna byla podlouhlá místnost s okny do ulice. V této místnosti studenti sedávali, zpívali, dávali si „groček“ a vesele a dobře se bavili. A líbilo se jim tam. Vedle v místnosti teta Božena vařila a také se tam prodávaly cigarety – krabička Zorek za 1 Kč. Tam také teta a jejích jediná dcera, Boženka, pilně navlékaly korále. Obě byly v navlékání velmi zručné a vždycky měly plnou dlaň dlouhých tenkých jehel. Boženka se pak provdala za pana Františka Svatého ze mlýna. Žili v Praze. Strýc Oldřich měl vedle hospůdky malou zámečnickou dílnu.

Ráda jsem tam několikrát za prázdniny šla na návštěvu a teta mi dávala krajíc chleba a výborný uleželý syreček. A při odchodu mi pak na chodbě vylovila ze sudu láčenou okurku. A to se mi to pak šlapalo k Vysokému. Ale nevím, nevím, co by dnes řekli hygienici, kdyby viděli ten sud na chodbě!

A v této hospůdce vznikl i studentský popěvek: „V krčmě Santa Puelo při grogu je veselo...“. Dále slova neznám.

Dnes jsou majiteli kdysi „krčmy“, dnes zmodernizovaného domku potomci Ducháčkových – Svatí.

Miloslava Hausmannová

Zdobení hrobu o Dušičkách na Vysocku

Dušičky – svátek mrtvých. Není člověka, aby ten den nevzpomněl na někoho drahého, kdo se odebral tam, odkud není více návratu. Ten den přijíždějí na hřbitov i zdaleka lidé, aby vzpomněli a utčili památku svých blízkých.

Na hrobech celý rok nepovšimnutých ten den najdete položenou vzpomínku, bílou kyticí čerstvých květů.

Není to však tak dávno, bylo to ještě na začátku tohoto (dvacátého, pozn. red.) století, kdy náš malý hřbitůvek hýřil také květy, ale květy papírovými, různých barev a různých tvarů. A všechna ta krása, ty bílé, červené, modré i žluté růže, to všechno se vyrábělo doma, stálo to jen pár krejcarů za „píjavy“, tj. hedvábný papír a kolečko drátků. I když ve zdobení hrobů vládla určitý řád, přece každý hrob ukazoval jiný vkus a větší či menší dovednost majitele.

Už takových deset dní před Všemi svatými za pěkných podzimních dnů vypravily se ženy a děti s košem na zádech do lesa na mech. Byl to nepsaný zákon, že každý hrob musil být na Dušičky obložen mechem. Někdo položil mech na celý hrob, nahoře i po stranách, jiný opět jen po stranách, někdo zase jen nahoře a některý hrob měl jen navrchu z mechu „rantlíček“, okolek, vysypaný uprostřed černou hlínou. Mech není stejný a každý měl v oblíbený jiný. Někdo hledal stromečkový, jiný zase nízký poduškový, hustý, někdo světle zelený, druhý opět hodně tmavý.

Potom se nakoupily „píjaky“ nejružnějších barev. Večer se celá rodina sesedla u stolu a vyráběla pěkné kytice, malé i velké růžičky. Bylo mnoho způsobů této výroby. Růžičky se připínaly na krátká dřevíčka, která se barvila na zeleno, ale kdo mohl, raději si opatřil stvol solidiga – zlatobýlu obecného nebo celíku. To se už ne-

musilo barvit.

Připravené růžičky napíchaly se na hrobě do mechu, jednou, dvěma i více řadami podle vkusu a přání. Hroby starších lidí byly pestré, růže byly bílé, červené, žluté, růžové, modré i zelené. Ale hroby mládenců a panen měly růže bílé, hrobečky malých chlapečků růžičky modré a děvčátek růžové.

Někteří lidé chtěli to mít ještě ozdobnější, a tak na dřevíčka k růžičkám přidávali věčně zelené „brusliniči“. Mnoho brusinek tak vzalo za své, protože na některých hrobech byly i z brusliniči doma vyrobené křížky a později i věnce, které nahradily dříve pletené věnce ze suché trávy zvané vyšina. Do těch věnců se připlétaly zase ty papírové růžičky. Bývaly to i velké věnce zdobené pámelníkem. Také se dělaly věnce z vřesu i z ostruží. K jejich ozdobě sloužily i jeřabiny. Křížky byly i papírové, zdobené podobnou technikou jako podušky.

Podušky chyběly na málokterém hrobě, byly také po domácku vyráběné. Z nějakého plátna se ušila poduška různé velikosti, vycpala se pilinami, hoblinami nebo papírem, a potáhla se zase píjákem. Dle vkusu se nechala buďto hladká, nebo na okraji se zdobila volánkem, nebo se krásila papírem, andělíčky, hvězdičkami a pentlíčkami. A zase: mládenec dostal podušku bílou, chlapeček modrou, děvčátko růžovou.

Také andělíčky, jednoduché figurky vysoké 30 až 40 centimetrů, celé z papíru, modrého, růžového, ale nejčastěji bílého, bývaly na hrobech. Na

Zdobení hrobů kdysi
- rekonstrukce z roku 1958
foto Antonín Junek, archiv muzea

kulatou hlavičku se nalepil obrázek hlavičky andělíčka a od hlavičky dolů byly široké šatičky, skládané z papíru, polepené zlatými nebo stříbrnými malými hvězdičkami. Vzadu se udělala křídla z papíru. Andělíček se většinou podepřel, aby stál, ale bylo vidět i andělíčky ležící.

Na hrobech se samozřejmě též svítilo. V skleněných kahánkách byl olej, na něm plaval korkový křížek a zapálený knůtek dlouho do noci jemně svítil. Na Dušičky také stávali před hřbitovem oba naši kostelníci se stolečky, na kterých měli narovnáno plno různých svíček. Nejvíce šly na odbyt široké

nízké sloupky zvané skolky. Na některých hrobech se později začaly objevovat lampy skleněné, většinou kulaté, s různými nápisy.

Některé hroby byly také posypány různě barevnými pilinami, do různých ozdob. Také korálkami (hlavně odpadem) se tvořily různé obrazce na hrobech.

Večer na Vše svatě se za Dušičky svítilo i v domácnostech. Třeba jen na prkénko nebo i na polínko se nastavily malé svíčky a všechna světla se ve světnici zhasla a vzpomínalo se a svítilo za všechny blízké zemřelé.

V roce 1958 byly starým způsobem ozdobeny ještě tři hroby rodiny Šaldových ze Staré Vsi a jeden hrob majitelů z Jablonce nad Jizerou.

*Ze záznamu Františky Jandové
z vlastivědné besedy 31. 10. 1958,
archiv vysockého muzea, upraveno*

„Dušičky“

...Když se přiblížily svátky Vše chvatých a Dušiček, pekli na Vysocku pekaři nebo hospodyně doma „dušičky“, tj. pečivo ve tvaru hodně točeného esíčka, z mastnějšího těsta. Ještě v generaci rozené asi do třicátých let 20. století představa duše nebo dušičky byla spojena s tvarem tohoto pečiva.

Vzpomínám si také, že tyto pečené dušičky chutnaly tak znamenitě jen v čase dušičkovém, kdy chuť tohoto pečiva byla spojena s pachem rozsvícených svíček, rukou upatlaných od vosků, voskovými růžemi na hřbitově a

mnoha světýlky...

*Jiřina Ďoubalíková v dopise
z 20. 9. 1972, archiv vysockého muzea,
upraveno*

Pokud by někdo chtěl přizdobit hroby svých blízkých po staru, s několika postupy výroby papírových květin se může seznámit ve vysockém muzeu – jsou popsány v materiálech uložených v archivu. Pečivo „dušičky“ je možné vidět v expozici lidových zvyků.

al

Vzpomínky knihovnice

13. část

Rok 1965

Nový rok začala knihovnice se čtyřmi pomocníky: zkušenými pracovnicemi Alenou Novotnou a Janou Metelkovou, které však studovaly v Jilemnici a na MLK už neměly tolik času, a Láďou Kavanem a Jirkou Lukášem, kteří se zapracovávali.

V lednu přišel okresní knihovni inspektor Staněk na pohovor o účasti v závěrečné soutěži MLK o štít. MLK neměla v pořádku knižní fond, byla jí slíbena dotace na doplnění. Tisíc osm set Kčs na nákup měla dostat od ONV – vyplynulo to z jednání na aktivu knihovníků v Jilemnici v únoru.

V březnu bylo zahájeno pravidelné čtrnáctidenní vysílání rozhlasových novin – v každém vysílání Větrníku byla část kulturní rubriky věnována propagaci MLK (významná výročí, noviny, časopisy, ukázky z knih).

Koncem srpna se uskutečnila kont-

rola knihovny z hlediska požadavků soutěže BVLK – o štít knihovny. Krajská metodická poukázala na všechny nedostatky, které bylo třeba odstranit. Pracovnice OLK slíbily metodickou pomoc a během září doplnily přírůstekový seznam.

V druhé polovině září bylo zahájeno pravidelné půjčování v dětském oddělení.

Pro podzimní měsíce MNV slíbil knihovně finanční podporu pro konečné úpravy místností (malování a kachličkování kolem umývadla). Práce byly provedeny. Po vymalování půjčovny a čítárny (před tím byly vystěhovány) v druhé polovině prosince se do půjčovny umístily tři nové regály na přírůstky.

K žákům aktivistům přibyla Anna Junková, která se rozhodla studovat střední knihovnickou školu v Praze.

V průběhu roku se konaly besedy, mj. o moderním románu a detektivce.

Výpůjčky: 8033

z toho:

beletrie: 3347

naučené: 1323

mládež: 3101

mládež naučené: 262

Knižní fond: 5237

z toho:

beletrie: 2347

naučené: 1388

pro mládež: 1299

pro mládež naučené: 203

*Pokračování příště
Podle Ludmily Hnykové zpracovala
al*

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

V zemi vycházejícího slunce 7., závěrečná část

Na závěr se vrátím ještě k festivalu - vždyť do Japonska jsme se dostali díky hudbě a jeli jsme tam za ní. Je asi všeobecně známé, že tento druh umění má v životě Japonců vesměs velmi důležité místo. Ostatně o nás, Čechách, to platí také. Hudba nás sblížila samozřejmě také s účastníky jiných národností. Oficiálně se festival v Šizuoe nazývá JIYM (Japan International Youth Musicale), konal se podesáté a trval od 22. do 30. července 2006. (Příště se uskuteční v roce 2009.)

V Šizuoe jsme absolvovali několik koncertů a mnoho zkoušek. Hudební festival se těší vážnosti, slavnostního zahajovacího koncertu se zúčastnil i strýc japonského císaře Hirohita, guvernér prefektury, starosta města a čestný prezident festivalu. Při tomto koncertu se všichni účastníci festivalu představili veřejnosti, a to krátkým nástupem několika zástupců pod vlastní státní vlajkou a poté krátkým vystoupením. Působivý byl i průvod městem za zvuku místního dívčího orchestru den předtím.

Víte, že jsme koncertovali v mateřské škole. Vystupovali jsme také před školáky – těm se nejvíce líbila Prodaná nevěsta oživená tancem. Kromě nás se tam představil i kanadský a japonský sbor, takže to bylo velmi pestré. Při jiném koncertu, koncertu př-

veckých sborů, zpívali Rusové, Argentinci, dva sbory z Kanady a my a vystoupení vyvrcholilo společným zpěvem japonských skladeb. Koncertu dechových orchestrů jsme se zúčastnili pouze jako diváci. Naposledy v rámci festivalu jsme vystoupili s ostatními sbory na koncertu symfonických orchestrů. Ukončení hudebního festivalu bylo stejně důstojné jako jeho zahájení.

Z Tokia, o jehož návštěvě jsem vás informoval v minulé části svého povídání, jsme pak odlétali domů, a to opět se společností Air France a s mezipřistáním v Paříži. I zpáteční cesta proběhla bez problémů, na ruzyňském letišti jsme přistáli 4. srpna 2006 dopoledne. Už jsme se nemohli dočkat, až se uvidíme s rodiči a ostatními příbuznými, s kamarády včetně těch zvířecích, a také až si dáme zase něco typicky českého k jídlu. Třeba ne příliš zdravého, ale tak dobrého...

Na návštěvu Japonska určitě nikdo z nás nikdy nezapomene. Měli jsme štěstí, že jsme mohli alespoň trochu poznat tamní kulturu, v mnohém odlišnou od té naší, v něčem zase překvapivě blízkou. Umožnila nám to a v něčem pak usnadnila právě hudba.

No a kdybyste se někdy dostali do Japonska, nezapomeňte, že je neslušné:

- 1) Vějit v botách do domu nebo do místnosti s rohožemi.
- 2) Vstoupit do vany v koupelně neumytý.
- 3) Smrkat a čistit si nos na veřejnosti. (Je dovoleno posmrkávat! :o))
- 4) Upozorňovat na sebe hlučným chováním.
- 5) Dělat si legraci z postižených lidí.
- 6) Jen tak položit dárek, který někomu

dáváte.

7) Nedodržet daný slib a sebemenší domluvu.

8) Používat v oslovení jméno, pokud dotyčného neznáte důvěrněji.

9) Nechat nedojedené zbytky rýže ve své misce.

10) Napichovat si jídlo u stolu hůlkami.

Josef Sládek

Island

Nejprve to byly knížky Zuzany Kočové, Jana Buriana, Jiřího Havla a mnoha dalších. Mapy, fotografie, průvodce, zážitky těch, kteří už tam byli. A pak konečně 1. srpen 2007.

Jsou 2 hodiny ráno, opouštíme ruzyňské letiště. Čtyřhodinový let a pak přistání v Keflavíku. Posunujeme si čas o 2 hodiny zpátky. Autobus, ve kterém budeme trávit příštích sedm dní, je už připraven a my vyrážíme na okružní cestu ostrovem. Jedeme po silnici číslo 1, jediné asfaltové na ostrově. První dojmy? Nádherné mraky nad zálivem (co asi přinesou?), zelené pláně, sem tam strom bojující s větrem, v dálce na obzoru, ozářené ranním sluncem, hlavní město Reykjavík. A pak dlouhá cesta pustinou, stáda koní a ovcí, občas se v zeleni rozsvítí červená střecha farmy, v dálce první horské pohoří se zasněženými vrcholky. Jedeme na sever, naším cílem je druhé největší město ostrova – Akureyri. Měníme peníze v bance, kde nám čekání zpříjemňují nabídkou několika druhů kávy.

Zadarmo! Někteří účastníci zájezdu se sem během odpoledne ještě jednou (dvakrát?) vrátí. Navštívíme botanickou zahradu, nejsevernější v Evropě, a pojedeme dál. Pokračujeme v našem putování k vodopádu Godafoss a jezeru Mývatn, kde budeme nocovat. Další den nás budí sluníčko, a tak odpočatí radostně vyrážíme na další etapu cesty. Čeká nás městečko Húsavík, přístav, odkud se jezdí v motorových člunech pozorovat velryby. Mají tu i velrybí muzeum a krámky s ručně pletenými svetry a čepicemi. Doufáme, že je nebudeme potřebovat, i když slunce už zmizelo v černých mracích a začíná drobně pršet. Ještě zastávka na nejsevernějším cípu ostrova a pak už se naše cesta stáčí k jihu. Čekají nás výlety v národních parcích, výstup na sopku, kaňon připomínající Grand Canyon v Americe, další vodopády, gejzíry, ledovce, lávová pole, nekoněná šed' měsíční krajina, tak typické pro islandské vnitrozemí. Těšíme se na jižní pobřeží. Průvodkyně nám slibuje romantické pláže a divoké skalní útesy, kde uvidíme hejna nádherně zbarvených papuchalků. Čeká nás také náročná túra v tzv. barevných horách v kraji Landmannalaugar s koupáním v termální řídce. Ve Víku, kde trávíme dvě noci, se jdeme večer projít městečkem. Stmívá se začíná až kolem půlnoci, takže máme spoustu času obdivovat rozkvetlé zahrádky kolem rodinných domků, upravené anglické trávníky a půvabný ladovský kostelík, který na návrší nad městem vévodí celému zálivu. Vládne tu klid a pohoda, jen z dálky občas zaslechneme hudbu z kempu a racky z místní pláže.

Zbývají poslední dny našeho putování. Navštívíme ještě pietní Thingvellir, kde zasedal první parlament světa, a pak už nás čeká jen město v „kouřícím zálivu“ – Reykjavík. Ti, kteří se těšili na architektonické památky, kostely a křivolaké uličky starého města, jsou zklamáni. Reykjavík je moderní a nabízí úplně jiné zajímavosti než ostatní hlavní města Evropy. Tak například vytápěné chodníky, kde se v zimě nedrží led ani sníh, nehezkou budovu parlamentu z šedočerných čedičových kvádrů a hned poblíž, v centru města, věznice, na jejíž střeše vlaje bílý prapor. To znamená, že je prázdná. Kriminalita, jak potvrzuje naše průvodkyně, tu téměř neexistuje. Pak je tu ještě dřevěná vila Höfði, původně britský konzulát, dnes patrně nejnavštěvovanější místo ve městě. Tady se setkali k jednání o světovém míru v říjnu 1986 prezidenti Ronald Reagan a Michail Gorbačov. Od té doby se denně před vchodem do vily fotografují turisté z celého světa.

Zbývá ještě vystoupat na návrší, kde celému městu vévodí mohutná stavba protestantského kostela, který byl dokončen teprve nedávno, v roce 1986. Dominantou nádvoří před kostelem je socha Leifura Eiríkssona, objevitele Severní Ameriky, v nadživotní velikosti.

Sestupujeme zpátky do města, děláme poslední nákupy na Laugaveguru, ulici, jejíž název v češtině znamená „prací“ nebo „prádelna“. Dříve tu místní ženy praly prádlo v horkých pramenech. Dnes jsou tu obchody s módním zbožím, luxusně vybavená knihkupectví s kavárnami, krámky se suvenýry,

butiky a sázkové kanceláře. Těch je tu opravdu hodně.

Poslední den pomalu končí. Jedeme se ještě vykoupat a ohřát do Modré laguny a pak už jen letiště Keflavík a návrat domů. A taky návrat do úplně jiného světa. Tak nádhernou krajinu mnozí z nás už nikdy neuvidí.

Anna Tošnarová,
Praha – Vysoké nad Jizerou

SPORT

Okolo Petruškových vrchů

Český Ski klub ve Vysokém bývá v posledních několika letech pověřován krajským Svazem lyžařů České republiky pořádáním prvního z řady přespolních běhů před nastávající zimní sezonou. Jedná se vždy o jeden z nejobsazovanějších závodů a i letos 1. září se běhu „Okolo Petruškových vrchů“, byť za poměrně nepříznivého počasí, zúčastnilo celkem 302 startujících v devatenácti kategoriích.

Vybavený běžecký areál s EU WC, zastřešené plochy, rozhlas s hudbou, občerstvení a skvěle vyuzené klobásky nám dovolily nasadit vysoký standard, který může splňovat pouze několik středisek v republice.

Ačkoliv přípravě závodu se věnovalo pouze několik členů, samotný závod již zajišťovalo na padesát rozhodčích a pořadatelů.

Z vysokých závodníků zvítězila již v první kategorii předškolních děvčat Eliška Seidlová. V předškolních hoších na hezkém čtvrtém místě době-

hl Ondřej Rydval. Dařilo se i páté Lucii Novotné a sedmé Kristýně Rydvalové v kategorii nejmladších zákyň. Největší radost domácím udělal v nejsilnější obsazené kategorii mladších žáků svým vítězstvím Štěpán Ševčík. Ovšem hned v následující kategorii, kategorii starších zákyň, skvěle a suverénně triumfovala Pavla Šaldová a při jejich lyžařských kvalitách můžeme od ní očekávat i výborné výsledky na sněhu. Ve starších žácích čtvrté místo obsadil náš reprezentant v alpských disciplínách Jakub Pohanka. Ondřej Tomíček v mladších dorostencích doběhl sedmý, Petr Nesvadba v mužích a juniorech šestý. Naši veteráni Josef Tomíček a Josef Vejnar skončili na čtvrtém a šestém místě. Kompletní výsledky změřené a zpracované H&H Servisem (Hejralovi) možno prohlížet na www.t-base.cz.

O dalších akcích klubu, snad neohezkých v důsledku nerozvážného rozhodnutí SL a odvolání Romana Kumpošta z funkce předsedy organizačního výboru MS 2009 v Liberci, budeme informovat.

Jiří Ďoubalík st.

Zpráva o činnosti volejbalistů

Družstvo žen hraje krajský přebor II. třídy a zatím si vede velmi dobře. Po polovině soutěže je v čele tabulky a vyhrálo všech osm utkání.

Dalším družstvem, které má již rozehranou soutěž okresního přeboru, je smíšené družstvo žactva. Letos došlo k odchodu několika hráčů z této kategorie, a tak nyní naše družstvo patří

k nejmladším. Hrají ve skupině „B“ společně s družstvy Jilemnice „A“ a „B“, s Poniklou a Rokytnicí nad Jizerou. Tato soutěž se hraje vždy v neděli turnajovým způsobem. Naše družstvo zatím dokázalo třikrát zvítězit nad družstvem Jilemnice „B“. Družstvo je nově sestaveno, polovina hráčů hraje první sezonu a účast na turnajích je pro ně velkou zkušeností.

Dalším družstvem v soutěžích je družstvo mužů TJ Vysoké nad Jizerou „B“. Toto družstvo vzniklo z důvodu uplatnění hráčů, kteří v loňském roce hráli ještě v kategorii žactva a do „áčka“ by se jen stěží probodovali; šlo o to, aby měli zajištěn určitý hráčský růst. Družstvo hraje II. třídu jablonického okresního přeboru. Soutěž je poměrně vyrovnaná. Naše družstvo zatím má na svém kontě dvě vítězství (3:2 a 3:0) a jednu porážku (2:3).

„A“ družstvo mužů v uplynulém ročníku krajského přeboru II. třídy zvítězilo a postoupilo do krajského přeboru I. třídy. V současné době se všichni hráči usilovně věnují přípravě na zahájení soutěže, která začíná 20. října. V tomto družstvu dochází k řadě změn. Aleš Vitvar a Matěj Rydval odcházejí do vyšších soutěží a na jejich místa přijdou další hráči, o kterých se nyní ještě jedná. Jak dalece bude nová sestava schopna hrát nejvyšší krajskou soutěž, se můžete přesvědčit v naší tělocvičně. V podzimní části soutěže naše družstvo uvidíte a můžete je povzbudit v těchto utkáních: 20. října s Turnovem „A“, 3. listopadu s Tanvaldem, 17. listopadu s Janovem, 24. listopadu s Rumburkem.

Za oddíl odbíjené Zdeněk Seidl

KČT

Pochod Krajem zapadlých vlastenců

31. ročník

28. července 2007

Krásné ranní počasí přilákalo celkem 218 účastníků, a to na trase 12 km – 41, 25 km – 32, 35 km – 16, 50 km – 16 a na cyklotrasu jich vyjelo 113. Po třetí hodině odpolední začalo drobně poprchávat a postupně slušně pršet. I tak do cíle přišli všichni účastníci spokojeni. Akci lze hodnotit jako zdařilou.

Cyklo-turistická akce po okolí České Lípy

25. až 26. srpna 2007

Nepodařilo se nám zajistit přepravu všech kol, a tak skupina 15 účastníků se rozdělila na 10 cykloturistů a 5 pěších turistů. Výchozím bodem našeho putování byla obec Sloup v Čechách se skalním hradem, který jsme navštívili. Cyklisté jeli trasou: Sloup – Česká Lípa – Peklo – Zahrádky – hrad Jestřebí – Mimoň – Noviny pod Ralskem – průrva Ploučnice – jeskyně Peklo – Sloup – Zákupy. Pěší túra vedla trasou: Česká Lípa – Peklo (kaňon Robečského potoka, zahloubený do kvádrových pískovců, turisticky velmi vědný úsek) – Zahrádky – Smí – Špičák – Pihel – Sloup – Zákupy. Za dva dny cyklisté najeli 120 km, pěšáci ušli 45 km krásnými zákoutími zajímavé přírody, plné skalních útvarů, jeskyní a vyhlídek. Největší zážitek našeho putování nás čekal na řece Ploučnici – asi 100 m dlouhá průrva mezi pískovcovými

mi skalami, jakou byste u nás jinde hledali nejspíš marně. Voda tu protéká asi 10 metrů dlouhou úzkou roklí se-
vřenou vysokými pískovcovými stěna-
mi, poté se obrací v pravém úhlu a
vstupuje do 13 metrů dlouhého tunelu
vytesaného ve skále. Pak pokračuje
znovu asi 10 metrů otevřenou roklí a
nakonec vtéká do 41 metrů dlouhého
tunelu, který je rovněž umělým výtvo-
rem. Hra světla a stínů spojená
s hukotem řeky dodává prostorám
zvláštní atmosféru. Tři odvážlivci
z našich řad průrvou prošli a tvrdí, že
je to největší atrakce, kterou se řeka
Ploučnice může pochlubit.

Závěr – po celou dobu nám přálo
teplé, slunečné počasí, a tak opět mů-
žeme říct, že to byla skvělá akce plná
krásných zážitků.

Jiří Libal

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Sňatek

Dne 18. 8. 2007 **Pavel Pekař** a **Helena
Bílková**, oba ze Železného Brodu.

Hodně štěstí!

Narození

Dne 30. 8. 2007 se **Mgr. Lucii Str-
nádkové** z Vysokého nad Jizerou naro-
dila dcera **Klára**.

Dne 4. 9. 2007 se manželům **MUDr.
Lucii** a **Václavu Holohlavským**
z Vysokého nad Jizerou narodila dce-
ra **Anna**.

Hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou
Kristina Bartoničková 74 let
Jiřina Janoušková 81 let
Alžběta Poláková 77 let
Štefania Sajdlová 82 let
Jiří Strejček 73 let
Marie Šaldová 93 let
Zina Žantová 78 let
Zdeňka Živnová 78 let
Josef Hejral 80 let
Jaroslav Kučera 72 let
Blanka Lukášová 86 let
Věra Metelková 75 let
Věra Petrušková 70 let
Hana Strnádková 75 let
Marie Šírová 75 let
Josef Vedral 70 let

Horní Těč
Marie Nigrinová 82 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 13. 8. 2007 zemřela paní **Anna
Vodsedálková**, rozená **Pšurná**, ze
Stanového, ve věku 68 let.

Dne 22. 8. 2007 zemřela paní **Marta
Slavíková**, rozená **Grossová**, ze Sta-
nového, ve věku 75 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

Půjčovna hutnické techniky a stavební mechanizace Ceník pro rok 2007

Miroslav Štěpánek, Autoservis-Pneuservis,
U Blitexu 385,
512 43 Jablonec nad Jizerou,
IČO: 63205556, DIČ: CZ7406053435
Tel./Fax: 481 591 184 mobil: 603 729 927

STEMRO, s.r.o.
512 43 Jablonec nad Jizerou
IČO: 27505073, DIČ: CZ27505073
Tel./Fax: 481 591 184 mobil: 603 729 927

Stroj	Hmotnost	Záběr-výkon	Základní cena	Kauce
Vibrační deska reverzní	150 kg	400-500 mm	650,-	15 000,-
Ponorný vibrátor do betonu Wacker	20 kg	230 V	480,-	15 000,-
Teplotvzdusný agregát naftový thermobile ITA 25	60 kg	22KW, 1200 m3/h	600,-	15 000,-
Křovinořez STIHL FS - s obsluhou			200,-/hod +přeprava	
Stavební míchačky			100,-	5 000,-
Paletový vozík			200,-	5 000,-
Kleště na skruže			200,-	5 000,-
Řezačka spár- s obsluhou nad 9cm=Kč 150,-/bm do 9cm = Kč 100,-/bm do 4cm = Kč 60,-/bm	70 kg	asfalt,beton průměr 400 mm		
Lešení, podlážky, spojky - DLE DOHODY				
Vibrační pých	60-80 kg	250-280 mm	500,-	15 000,-
Vibrační válec ručně vedený - s obsluhou+přeprava	1100 kg	750 mm	400,-/hod + přeprava	
Bourací kladivo	10 kg	230 V	500,-	15 000,-
Elektrocentrála HONDA	80 kg	KW	700,-	15 000,-

**Slevy: 1 - 7 dní - základní cena 8 - 21 dní - sleva 10%
22 a více dní - sleva 25 %**

Podmínky:

Za vrácení neočištěného stroje účtujeme denní nájemné.
Denní nájemné účtujeme za každých započatých 24 hodin.
Za každý zapůjčený stroj téhož dne účtujeme denní nájemné.
Palivo není v ceně půjčovného. Uvedené ceny jsou bez DPH 19 %